

Aina Clotet

ZILARREZKO BIZNAGA

ZORITIK BOKAZIORA

“Hamabi urte nituenean hasi nintzen aktore lanetan, zoriz. Mediku familia batean jaio nintzen, aita eta ama dira medikuak, eta aitari TV3n [Kataluniako telebista publikoa] IHESAren harira egin zioten elkarriketa zientifiko batera lagundu genion nebak –aktorea– eta nik. Une horretan hasi ziren telebistako fikziozko telesailak ekoizten, eta bertan gomendatu ziguten *casting* batera aurkeztea. Betidanik esan izan dut zoriak ekarri ninduela antzezpenaren mundura, zoriak bokaziora eraman ninduen”.

“Fikzioan, normalean, haurdun dauden emakumeek haurdunaldiaz hitz egiten dute bakarrik”

Filla d'algú (Norbaiten alaba, euskaraz) film katalanean egindako interpretazioagatik Malagako festibalean Zilarrezko Biznaga saria jaso zuen Aina Clotet aktoreak (Bartzelona, Herrialde Katalanak, 1982). Antzerkigintzan azken urteetan nagusitu den olatu feministaren erreferenteetako bat da.

✂ SAIOA BALEZTENA 📺 JORDI BORRÀS

Aktorea zara baina ikus-entzunezko ikasketak egin zenituen. Zergatik?

Hamabi urterekin, kasualitatez, *casting* batean onartu ondoren, kapitulu gutxiko telesaila izango zena lau urteko telesailan bilakatu zen. Gaztetxo nintzen, eta telesailak eragindako famaren ondorioz, zinemagintza uztea erabaki nuen, ikasketetan murgildu eta nire etorkizuna erabakitzeko. Baina aurki ikusi nuen antzerkia bizitza desberdinak bizitzeko bizimodua zela. 21 urterekin nire lehen pelikula egin nuen. Harro nago uste osoz eta ikasketak amaituta aktore izan nahi nuela erabakitzeko gai izan nintzelako. Ikasketak garrantzitsuak ziren niretzat, antzerkigintza ogibide oso zaila da eta alternatibak izatea garrantzitsua zen.

Aktore onenari Zilarrezko Biznaga saria jaso duzu *Filla d'algú* filmagatik. Zein garrantzia du sariak?
Tira, sariak ez gaituzte aldatzen, egindako lanari ikusgarritasuna emateko aukera paregabea dira, eta hori ga-

rrantzitsua da niretzat. Bide onetik zoazen seinalea ere badira. Baina ez zaie behar baino garrantzia gehiagorik eman behar.

Haurdunaldia ikusezina dela erran izan duzu betidanik, film honetan bere aitaren defentsa egin behar duen 30 urteko abokatu haurdun bat interpretatu duzu.

Proposamena jaso nuenean bereziki interesgarria iruditu zitzaidan horregatik, haurdunaldiak fikzioan gutxitan duen ikuspegi bat ematen baitu *Filla d'algú* filmak. Fikzioan, normalean, haurdun dauden emakumeek haurdunaldiaz hitz egiten dute bakarrik; kasu honetan nire pertsonaia, Eli, haurdun dago, baina traman ez da haurdunaldia bere horretan jorratzen. Izan ere, haurdunaldia ez da gaixotasun bat, eta emakumeok bizitza normala egiten dugu haurdun gaudenean. Film honek, aita lur jota dagoen une batean, lehen aldiz ama izango den emakume baten ahalduntzea irudikatzen du.

"HAURTZAINDEGIETAN GIZONEZKO IRAKASLEAK DAUDENEAN ETA ZAINTZA-LANAK EMAKUMEZKOENAK BEZAIN GIZONEZKOENAK DIREN EGUNEAN IKUSIKO DUGU BENETAKO IRAULTZA".

Bi seme-alaben ama zara.

Haurdunaldiaz harago, zenbateraino da ikusezina amatasuna gaur egun?

Gure amek emakumeon eskubideen alde borrokatu zuten arren, ez dugu erreferente gehiegirik izan amatasunaren ikusgarritasunean. Nik publikoki aldarrikatu izan dut beti aktoreengan amatasunak duen errealtate ezkutua: Malagako festibalean alfonbra gorria gurutzatu nuen eta bi minutu beranduago edoskitzean murgilduta nintzen. Egoera hori kudeatzea ez da erraza, eta ezinbestekoa da emakume eta gizonak beren seme-alabekin lantokietan ikustea.

Amatasunaren eta aitatasunaren politikak hobetuz doaz poliki-poliki. Baina kontziliazioari dagokionez, zenbateraino berdindu da egoera?

Betaurrekoak aldatzen ari dira, baina sozialki, oraindik ere, oso urruti gaude berdintasunetik. Berriz diot, erreferenteak falta dira: haurtzaindegietan gizezko irakasleak daudenean eta zaintza-lanak emakumezkoenak bezain gizezkoenak diren egunean ikusiko dugu benetako iraultza.

Zein uste duzu dela feminismoaren osasun egoera antzerkigintzan?

Feminismoa geratzeko etorri da. Baina esango nuke feminismoaren gaintu gabeko irakasgaia amatasuna dela, nire ogibidean eta gainontzeko guztietan: emakumeon eskubideen aldarrikapena ezinbestekoa da, baina urrats bat gehiago eman behar dugu, haurdun dauden emakumeen edo ama izan direnen eskubideen alde. Are gehiago, etorkizunean gizon eta emakumeen arteko berdintasuna asetzea baino garrantzitsuagoa iruditzen zait amatasunaren erronken alde lan egitea.

Feminismoaren gorakada gertatu da, mundu osoan eskuin muturreko mugimenduak goraka dauden une berean.

Mehatxu bat al dira azken hauek?

Eskuin muturrak egiten duen lengoaiaren erabilera semantikoa oso arriskutsua iruditzen zait: euren feminismoa defendatzen entzuteak belhurtzen nau. Nire ustez, hezkuntza da gizarte ahalbundu bat izateko bide bakarra.

Leticia Doleraren telesail berria estreinatu berri da. Duela urtebete Kataluniako feminismoa zatikatu zen, haurdun egoteagatik Dolerak kanpoan utzi zintuelako.

Zer moduz zaude?

Oso gogorra izan da, nahiz eta ni baikorra izaten saiatzen naizen. Sentimendu kontraesankorrak bizitu ditut, baina azken finean, irakaspenarekin gelditzen naiz. Hori bai, agerian gelditu da, beste behin, ama izateak profesionalki ordaina duela, baita feminismoaren aldarrikapenetan erreferente bilakatu den zuzendari batekin ere.

Uste duzu zuen gatazka hau interes mediatikoekin erabili zela?

Tira, eskuinak edozein aukera aprobetxatzen du feminismoaren kontra egiteko, eta horrek sekulako amorrua ematen dit. Baina ezinbestekoa da haurdun egoteagatik bizi ditugun gertakari hauek publiko egitea, babestuago sentituko baikara. Sistemak berezkoak dituen isiluneen kontrako bide bakarra da, halako gertakariak kontatzea. ●